

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kelemen Tamás ügyvéd (fél címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a dr. Ferenczy Attila ügyvéd (fél címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, a Dr. Szabó Árpád ügyvéd (fél címe) által képviselt II.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) II. rendű, a ... jogtanácsos által képviselt III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű, az Isépy Ügyvédi Iroda (fél címe, ügyintéző: dr. Mydlóné dr. Isépy Eszter ügyvéd) által képviselt, a VII.rendű alperes neve (VII.rendű alperes címe) útján eljáró IV.rendű alperes neve IV. rendű, a jogi képviselet nélkül eljáró V.rendű alperes neve (V.rendű alperes címe) V. rendű, a ... jogtanácsos által képviselt VI.rendű alperes neve (VI.rendű alperes címe) VI. rendű, az Isépy Ügyvédi Iroda (fél címe, ügyintéző: dr. Mydlóné dr. Isépy Eszter ügyvéd) által képviselt VII.rendű alperes neve (VII.rendű alperes címe) VII. rendű és a ... jogtanácsos által képviselt VIII.rendű alperes neve (VIII.rendű alperes címe) VIII. rendű alperesek ellen tulajdonjog törlése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. július 26. napján kelt 40.P.20.627/2016/6. számú ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett és Pf/5. sorszám alatt kiegészített fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg - 15 napon belül - az I. rendű alperesnek 300.000 (Háromszázezer) forint plusz áfa összegű, a II. és a III. rendű alpereseknek személyenként 100.000 (Egyszázezer) forint, míg együttesen a IV. és a VII. rendű alpereseknek 150.000 (Egyszázötvenezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

A le nem rótt 2.500.000 (Kettőmillió-ötszázezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az ítékezés alapjául szolgáló tényállás szerint korábban a ... helyrajzi szám alatt nyilvántartott ingatlanból kialakított (perbeli) ... és ... helyrajzi számú ingatlanoknak az I-II. rendű alperesek a társtulajdonosai, míg a ... helyrajzi számú ingatlan az I. rendű alperes tulajdonában áll. A megosztással nem érintett ... helyrajzi számú (perbeli) ingatlan 12153/312169 hányada a II. rendű alperes tulajdonában áll, az ingatlan további társtulajdonosai a III-IV. rendű alperesek, míg az V-VIII. rendű alpereseket különböző ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogosultságok illetik meg. A perbeli ingatlanoknak korábban az - azóta már megszűnt - ... volt a tulajdonosa. A ... 1992-ben belépett az azóta már felszámolt ...-be, és belépésével egyidejűleg az ingatlanokat is apportálta a

kft.-be. Ezzel valósult meg a ... 1992. júniusi taggyűlési határozatával elrendelt törzstőke-emelése. A perbeli ingatlanokra vagyonbevitel címén bejegyezték a ... tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba. Ezt követően a ... megosztotta az üzletrészt, majd a ...-beli üzletrészt 1993-ban átruházta a felperesre és A ... jogutódja utóbb pert indított az 1992-ben történt törzstőke-emelést is tartalmazó társasági szerződésmódosítás érvénytelenségének a megállapítása iránt. A Legfelsőbb Bíróság mint másodfokú bíróság 1998. december 15. napján meghozott Gf.II.31.214/1998/6. számú jogerős ítéletével - a ... Bíróság 1.G.40.014/1997/10. számú ítéletét megváltoztatva - megállapította, hogy a ... 1992. június 25. napján kelt társasági szerződés módosításának törzstőke-emelésre vonatkozó rendelkezései érvénytelenek; meghagyta az elsőfokú bíróságnak, hogy az ítélet egy példányát küldje meg a ... mint Cégbíróságnak és a ... Földhivatalának azzal, hogy az ítélet alapján a szükséges intézkedéseket tegyék meg. A jogerős ítélet alapján a ... Földhivatala az apportált ingatlanokra - bírói ítélet címén - 1999-ben visszajegyezte a ... tulajdonjogát, egyidejűleg törölve a ... tulajdonjogát. Ezt követően a ... helyébe jogutódlás címén a ... Kft. tulajdonjoga került bejegyzésre a ... Kft. közbenső tulajdonjogára utalással. Végül az I-II. rendű alperesek tulajdonjogát ugyancsak jogutódlás címén jegyezték be az ingatlan-nyilvántartásba. A Legfelsőbb Bíróság ítélete alapján a ... Cégbíróság eredetileg 1992. június 25-ei hatállyal jegyezte vissza a ... jegyzett tőkéjét 721.600.000 forintról 1.400.000 forintra, majd végzését kijavítva, a nyilvántartott tőke összege változásának az időpontját 1999. június 17. napjában határozta meg (a ... mint Cégbíróság 2008. október 15. napján meghozott Cg.19-09-510840/2. számú végzése).

A felperes módosított keresetében az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inytv.) 62. § (1) bekezdés c) pontja alapján kérte, hogy a bíróság rendelje el az I-II. rendű alperesek tulajdonjogának törlését az ingatlan-nyilvántartásból, és ennek tűrésére kötelezze az I-VIII. rendű alpereseket (40.P.21.289/2012/1. szám alatt csatolt, 2012. március 12-ei keltezésű felperesi beadvány). Érvelése szerint a ... (és jogutódai) tulajdonjogának az ingatlan-nyilvántartásba való visszajegyzése kiigazításra szorul, mivel a Legfelsőbb Bíróság ítélete erre vonatkozó rendelkezést nem tartalmaz. Emellett a visszajegyzésre azért sem kerülhetett volna sor, mivel a ... átruházta rá a ...-beli üzletrészt, és az üzletrésszel együtt az apportként bevitt ingatlanok tulajdonjogát is megszerezte. A törzstőke felemelése és leszállítása közötti időszakban a ...-t kellett az ingatlan tulajdonosának tekinteni, így a ... által apportált ingatlanokat részére kellett volna kiadni. Ez a sérelem az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés kiigazításával úgy orvosolható, ha az I-II. rendű alperesek tulajdonjoga törlésre kerül az ingatlan-nyilvántartásból.

Az I-II. rendű alperesek - és az érvelésükhöz csatlakozó IV. és VII. rendű alperesek - ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontjuk szerint a törzstőke-emelés érvénytelenségére figyelemmel a földhivatal helyesen járt el, amikor visszajegyezte jogelődjük tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba. A Legfelsőbb Bíróság ítélete tartalmazza, hogy a földhivatalnak foganatosítania kell a szükségessé váló intézkedéseket, és ebben a helyzetben az eredeti tulajdoni állapot visszaállítása volt a szükségesnek mutakozó intézkedés. Vitatták a felperes aktív perbeli legitimációját is.

A III., az V-VI. és a VIII. rendű alperesek ellenkérelmet nem terjesztettek elő, érdemi nyilatkozatot nem tettek.

Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a keresetet és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg együttesen az I-II. rendű alpereseknek 700.000 forint plusz áfa összegű, a IV. és a VII. rendű alpereseknek 300.000 forint plusz áfa összegű perkoltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt 900.000 forint eljárás illetéket az állam viseli.

Döntésének jogi indokolása szerint kizárólag a felperes által megjelölt jogalapon vizsgálta a kereset megalapozottságát. Rámutatott: az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés c) pontjában szabályozott kiigazítási per megindításának nem feltétele az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogosultság megléte, a felperes aktív perbeli legitimációja ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogosultság nélkül is fennáll. A jogvita elbírálása szempontjából annak van ügydöntő jelentősége, hogy történt-e olyan téves ingatlan-nyilvántartási bejegyzés, melynek kiigazítását a kereset célozza. Kifejtette, hogy a felperes által sérelmezett tulajdonjogi bejegyzés nem a földhivatal tévedésének az eredménye, hiszen a bejegyzés alapjául szolgáló okiratok szerint a földhivatalnak be kellett jegyeznie az I-II. rendű alperesi jogelődök tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba. Erre figyelemmel az volt az eldöntendő kérdés, hogy utóbb bekövetkezett-e olyan „tévesesség” a bejegyzésben, amely korábban helyesnek volt tekintendő, ám valamilyen később bekövetkezett ok folytán jogsértővé változtatta az addig jogszerű bejegyzést. A cégbíróság végzése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a törzstőke összege változásának az időpontjára vonatkozó végzés önmagában nem alkalmas az ingatlanok tulajdonjogát érintő ingatlan-nyilvántartási bejegyzések jogellenessé tételére. Tartalmánál fogva ugyanis a cégbírósági végzés nem szolgálhat alapul földhivatali bejegyzéshez, hiszen az csupán a ... jegyzett tőkéjének a leszállítását rendelte el. A cégbíróság kijavított végzése nem utal az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés hibájára, így ez alapján az I-II. rendű alperesek javára bejegyzett tulajdonjog nem igazítható ki. A felperes által sérelmezett „tévesesség” nem a földhivatali eljárás során keletkezett, hiszen - amint azt a felperes maga is kifejtette az érvelésében - tulajdoni igényét vagyonrendezési eljárásban érvényesítheti, ennek az eljárásnak a keretében kérheti az apportként bevitt ingatlanok kiadását. Ennek az eljárásnak nem feltétele az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés kiigazítása, viszont a földhivatali eljárásnak a vagyonrendezési eljárás sikeressége a feltétele. A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte, hogy fizesse meg az érdemi ellenkérelmet előterjesztő alperesek részére a jogi képviselőjük ellátásával felmerült perköltségeiket.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes jelentett be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását, és keresete maradéktalan teljesítését, valamint a perköltségekre vonatkozó rendelkezés jogszabályoknak megfelelő módosítását kérte. Kifejtette: az elsőfokú bíróság iratellenesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy a rendelkezésére bocsátott okiratok alapján a földhivatalnak vissza kellett jegyeznie az az I-II. rendű alperesi jogelődök tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba. Ezzel szemben fenntartotta, hogy a földhivatal számára sem a bíróság, sem más hatóság, sem a bejegyzett tulajdonos nem küldött olyan megkeresést, kérelmet, amely alapján vissza lehetett volna jegyezni a tulajdonjogot a ... javára, és azzal egyidejűleg törölni a ... tulajdonjogát. Ilyen rendelkezést ugyanis a Legfelsőbb Bíróság jogerős ítélete és a törzstőke-csökkentésre vonatkozó cégbírósági végzés sem tartalmazott. A ... nem nyújtott be tulajdonos változás átvezetésére irányuló kérelmet, vagyis nem létezik olyan okirat, amely alapul szolgálhatott volna a sérelmezett változások átvezetéséhez, így az I-II. rendű alperesek jogelődje tulajdonjogának a visszajegyzése nyilvánvalóan téves volt. Hangsúlyozta: az elsőfokú bíróság okfejtésétől eltérően soha nem állította, hogy a cégbíróság végzése idézte elő a téves bejegyzést. Ez a végzés azt igazolja, hogy a ... tagjaként érintett volt a felszámoló által végrehajtott törzstőke-csökkentésben, ezért a felszámolási eljárás befejezését követően jogos igénye van arra, hogy a vagyonrendezési eljárásban kérje az őt illető vagyon - a perbeli ingatlanok - részére történő kiadását [2006. évi V. törvény 119. § (4) bekezdés]. Kifejtette: amennyiben nem került volna sor az okiratokkal alá nem támasztott téves bejegyzésre, úgy nem lenne elzárva attól, hogy vagyonrendezési eljárás keretében kérje az „előkerült” vagyon őt megillető részének a kiadását. Ezzel kapcsolatban megjegyezte: az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a vagyonrendezési eljárás sikeressége a feltétele a földhivatali eljárásnak. Ezt alátámasztja a ... Törvényszék jogerős határozata is, melyben azért utasította el a vagyonrendezési eljárás lefolytatását, mert annak az az előfeltétele, hogy az ingatlanok tulajdonjogát ideiglenesen - a vagyonrendezési eljárás befejezéséig - visszajegyezzék a megszűnt korábbi

tulajdonos, a ... javára. A perköltség viselésére vonatkozó rendelkezésekkel kapcsolatban kifejtette: a pertárgy értéke nem határozható meg, ezért azt nem lehet a kiigazítással érintett ingatlan értékéhez igazítani, hiszen a pernek nem az ingatlan tulajdonjoga a tárgya. Ebből következően az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontját kell alkalmazni, amely szerint - a keresetlevél benyújtásakor - a pertárgy értéke 450.000 forint volt. Ebből az összegből kiindulva kell meghatározni a kereseti illetéket, amely mindössze 27.000 forint, továbbá ehhez az összeghez kell igazítani az alperesek ügyvédi költségeit is. Ehhez képest az I-II. rendű alperesek részére megítélt perköltség mintegy harmincszorosa az irányadó jogszabályok alapján meghatározható ügyvédi munkadíjnak, és a IV. és a VII. rendű alperesek javára megítélt ügyvédi munkadíj is túlzónak mutatkozik.

Az I-II. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérték. Álláspontjuk szerint a felperes azért érvényesíti a törlési keresetet kiigazítási keresetként, mert nem rendelkezik ingatlan-nyilvántartásban bejegyzett joggal, ezért, de a felperes törlési és kiigazítási kereset előterjesztésére sem rendelkezik perbeli legitimációval. A törzstőke-emelés érvénytelensége tárgyában született jogerős bírósági ítéleten a cégbíróság végzése nem változtatott, a visszajegyzésre visszamenőleges hatállyal nem kerülhetett sor, mert ebben az esetben a közhiteles nyilvántartásból eltűnt volna az az állapot, amikor a ... Kft. törzstőkéje a felemelt mértékben jelent meg a cégjegyzékben. Ebből következően a felperesnek sem jelenleg, sem korábban nem volt üzletrész-tulajdona. A perbeli legitimáció hiánya önmagában elegendő a kereset elutasításához, ettől függetlenül az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a tulajdonjog visszajegyzéséről szóló földhivatali határozat nem a cégbírósági végzésen alapul.

A III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helyes indokain alapuló helybenhagyására irányult.

A IV. és a VII. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmükben ugyancsak az elsőfokú bíróság ítéletének a helyes indokain alapuló helybenhagyását kérték.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében felülbírált [Pp. 228. § (4) bekezdés].

A felperes fellebbezése megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a releváns tényállást hiánytalanul felderítette, arra alapított érdemi döntésével a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, de az ahhoz fűzött jogi indokolást nem minden tekintetben osztotta, ezért okfejtését a következők szerint módosította.

A jogvita eldöntéséhez elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a felperesnek van-e keresetőségi joga, mivel az I-II. rendű alperesek következetesen kétségbe vonták a felperes igényérvényesítési jogosultságát. A felperes a jogvita eldöntéséhez fűződő vagyoni érdekét abban jelölte meg, hogy a kereset kedvező elbírálása esetén lehetősége nyílik arra, hogy a vagyonrendezési eljárás keretében kérje az őt illető ingatlanok részére történő kiadását. Ezzel a felperes valószínűsítette, hogy a keresetindításnak a Pp. 3. § (1) bekezdésében meghatározott általános eljárás jogi feltétele teljesült, hiszen a jogvita mikénti eldöntéséhez vagyoni érdeke fűződik. A keresetőségi jog azonban nem eljárás jogi kategória, annak megléte a felperes és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolatra utal, azt jelenti, hogy a felperest megilleti a keresettel érvényesített jog az alperessel szemben. A keresetőségi jog fennállásának a vizsgálata során így abból kell kiindulni, hogy a felperes ingatlan-nyilvántartási pert kezdeményezett, ezért az ilyen tárgyú perekben irányadó speciális jogszabályok alapján kell megítélni keresetőségi joga, illetve aktív

perbeli legitimációja fennállását.

Az ingatlan-nyilvántartási perek közé a valós jogi helyzetnek meg nem felelő, továbbá a téves ingatlan-nyilvántartási állapot helyesbítésére irányuló perek tartoznak. Az ingatlan-nyilvántartási pereknek egymástól jól elkülöníthető két nagy csoportja van: a törlési és a kiigazítási perek.

A törlési pernek az a célja, hogy az érvénytelen bejegyzés, továbbá az elévült vagy megszűnt jogosultság törlésre kerüljön az ingatlan-nyilvántartásból. Az érvénytelenségen alapuló törlési per az Inytv.

- keresetlevél benyújtásakor hatályos - 62. § (1) bekezdés a) pontja szabályozza, amely szerint keresettel kérheti a bíróságtól a bejegyzés törlését és az eredeti állapot visszaállítását érvénytelenség címén az, akinek nyilvántartott jogát a bejegyzés sérti, továbbá az ügyész. A felhívott törvényi rendelkezésben megjelölt érvénytelenség a bejegyzés alapjául szolgáló jogügylet érvénytelenségére (az ún. eredeti érvénytelenségre), avagy a bejegyzés ingatlan-nyilvántartási eljárásban nem orvosolható - ezért törlésre szoruló - hibájára utal. A törvény a perindításra jogosultak körét is leszűkíti, érvénytelenségre alapított törlési keresetet csak azok terjeszthetnek elő, akik rendelkeznek - vagy korábban rendelkeztek - ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett joggal.

Az ingatlan-nyilvántartási perek másik nagy csoportját az Inytv. 62. § (1) bekezdés c) pontjában szabályozott kiigazítási perek alkotják, amely szerint keresettel kérheti a bíróságtól a bejegyzés kiigazítását az, aki a téves bejegyzés folytán sérelmet szenvedett. A törvény szövegéből kitűnően a kiigazítási per a bejegyzésről szóló földhivatali határozat, vagy a tulajdoni lapon teljesített bejegyzés hibáinak a kiigazítására szolgál. A kiigazításra irányuló kereset tehát nem a bejegyzés alapjául szolgáló ügylet, illetve a bejegyzési eljárás érvénytelenségén alapul, hanem valamely elírás, téves számítás kijavítását, illetve valamely tartalmi hiányosság pótlását célozza. Erre a célra figyelemmel a kiigazítási pereknek két típusa különböztethető meg: a kijavítási és a pótlási perek. A per céljából következően a keresetnek helyt adó döntés nem a hibás bejegyzés törléséről rendelkezik, a bíróságnak a bejegyzés hibáját kell orvosolnia, amely megvalósulhat a bejegyzés hibájának a kijavításával, avagy a bejegyzés hiányosságának a pótlásával. A kifejtettek szerint a hibás bejegyzés kiigazítása, illetve törlése nem tekinthető azonos jogi alapon nyugvó, egymást helyettesítő jogkövetkezménynek, a bejegyzés kiigazítására értelemszerűen csak akkor kerülhet sor, ha a bejegyzés hibája orvosolható.

A felperes - az elsőfokú eljárás során - következetesen az Inytv. 62. § (1) bekezdés c) pontjára alapította a keresetét, vagyis az általa megjelölt törvényi rendelkezésből kitűnően kiigazítás címén lépett fel (törlési) igénnyel. A felperes által megjelölt jogszabályi hivatkozással nem áll összhangban a levonni kért jogkövetkezmény, a felperes ugyanis az I-II. rendű alperesek tulajdonjogának a törlését kérte. Okfejtésének tartalma szerint lényegében a törölni kért bejegyzés alapjául szolgáló földhivatali határozat érvénytelenségére hivatkozott, mivel az eredeti tulajdoni állapot visszaállításának elrendelését tartalmazó bírósági határozat, illetőleg ilyen tartalmú közokirat hiányában a földhivatal jogszabálysértően rendelte el az I-II. rendű alperesek jogelődje tulajdonjogának a visszajegyzését.

A kereseti kérelem és a keresetet alátámasztó felperesi érvelés a Pp. 3. § (2) bekezdésének megfelelő tartalmi elemzése azt tükrözi: a felperes valójában az Inytv. 62. § (1) bekezdés a) pontja alapján elbírálandó törlési keresetet terjesztett elő. A felperes azonban nem rendelkezik (és korábban sem rendelkezett) olyan ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogosultsággal, amely a perbeli ingatlanok tekintetében lehetővé tenné számára, hogy érvénytelenségen alapuló törlési keresetet terjesszen elő.

A felperes - a fellebbezési tárgyaláson - arra hivatkozott, hogy a vagyonrendezési eljárás lefolytathatósága érdekében a perbeli ingatlanok tekintetében perbeli ingatlanokkal kapcsolatban „kvázi” jogutódnak kell tekinteni. Ezt az érvelést azonban nem támasztják alá a hatályos jogszabályok. A ... ugyanis a felszámolást követően jogutód nélkül szűnt meg, így a felperesre nem szálltak át olyan, a perbeli ingatlanokkal kapcsolatos jogosultságok, amelyek korábban a ...-t illették meg. A felperes nem minősül a ... jogutódjának, ezért nem jogosult arra, hogy a perbeli ingatlanokkal kapcsolatban törlési kereset terjesszen elő. A keresetindítás törvény által megkívánt feltételei teljesülésének hiányában a felperes nem rendelkezik aktív perbeli legitimációval, ami szükségszerűen a kereset elutasítását vonja maga után.

Az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés c) pontja - az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés a) pontjától eltérően - nem tartalmaz olyan rendelkezést, hogy a hibás bejegyzés kiigazítását csupán a kiigazítani kért bejegyzés jogosultja kérheti. Ilyen törvényi rendelkezés hiányában a felperes nincsen elzárva attól, hogy az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés c) pontján alapuló kiigazítási keresetet terjesszen elő, ezért azt kellett vizsgálni, hogy ezen a jogalapon teljesíthető-e a kereset. A törlési keresetre vonatkozó előzőekben részletezett okfejtés szerint a felperes hibásan jelölte meg a keresettel érvényesített jog alapjául szolgáló törvényi rendelkezést. Az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés c) pontjában szabályozott kiigazításra ugyanis csak abban az esetben van lehetőség, ha a bejegyzés hibája orvosolható. Ezzel a céllal nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen a hibás bejegyzés törlése, vagyis a felperes által alkalmazni kért jogkövetkezmény kiigazítás útján nem fogatosítható.

Összefoglalóan megállapítható, hogy a felperes valójában törlési keresetet érvényesített, melynek az elutasítását az indokolja, hogy nem illeti meg aktív perbeli legitimáció az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés a) pontján alapuló törlési kereset előterjesztésére. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság és a Fővárosi Ítéltábla nem vizsgálhatta, hogy a törölni kért bejegyzés valóban érvénytelen-e, valóban jogszabálysértő-e a bejegyzés alapjául szolgáló földhivatali határozat. A felperes azonban nem csak a földhivatal eljárását kifogásolta, hanem az eljárás megindítására okot adó Legfelsőbb Bírósági határozatot, továbbá más bíróságok határozatait is. Itt mutat rá a Fővárosi Ítéltábla, hogy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 6. §-a értelmében a bíróságok ítélete mindenki számára kötelező. Ennek megfelelően jelen ügyben mind a peres felekre, mind az eljáró bíróságokra kötelező erejű a Legfelsőbb Bíróság ítélete, és más bíróságok perbeli jogviszonyt érintő jogerős határozatai. Ezekről a határozatoktól a Fővárosi Ítéltábla semmiképpen nem térhetett volna el.

A felperes fellebbezésében kétségbe vonta azt is, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a pertárgy értékét, holott a 2012. március 12-ei keltezésű beadványában azt maga is 700.000.000 forintban jelölte meg (40.P.21.289/2012/1. szám alatt csatolt beadvány). A pertárgy értékének a meghatározása összhangban áll a kereseti kérelem tartalmával, hiszen a sérelmezett bejegyzések törlése tulajdonosváltozást idézne elő. Ennélfogva a pertárgyértéke megegyezik a tulajdonjog mint vagyoni értékű jogosultság értékével, ami a perbeli ingatlanok együttes forgalmi értékének az összege. Ezt az értéket a felperes maga határozta meg 700.000.000 forintban, így az elsőfokú bíróság nem vétett hibát, amikor a pertárgy felperes által helytállóan megjelölt értékéből kiindulva határozta meg a felperes perköltség viselési kötelezettségének a mértékét.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét - a jogi indokolás módosítása mellett - helybenhagyta.

A Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében az eredménytelenül fellebbező felperes köteles megfizetni az

I-IV. és a VII. rendű alperesek részére a jogi képviselőjük ellátásával felmerült fellebbezési eljárási költségeiket. Ennek összegét a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pontja, és az (5), (6) bekezdései alapján a jogi képviselő ellátása érdekében kifejtett tevékenység munka- és időigényességére figyelemmel, mérlegeléssel állapította meg, amelyhez a 4/A. § (1) bekezdése szerint az I., a IV. és a VII. rendű alperesek tekintetében hozzáadódik az áfa.

A felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és a 14. §-a szerint az állam viseli.

Budapest, 2017. március 1.

Dr. Sághy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Csordás Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Kincses Attila s.k.
bíró